

Drugostepeni sud je odbio tužiteljevu žalbu iz slijedećih razloga:

Ispitujući žalbu u okviru žalbenih razloga i prijedloga ovaj sud je našao da u toku spora nisu učinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka, te da je sud na utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio materijalno pravo.

Prvostepeni sud pravilno uzima da u smislu odredaba čl. 4 Zakona o vadjanju potonulih stvari (Sl. l. SFRJ br.11/66) tuženi kao raniji vlasnik potonulog plovnog objekta nije pasivno legitimiran. Naime, u smislu odredaba čl. 4 stvar na kojoj postoji pravo vlasništva, a koja nije izvadjena u roku od 10 godina od dana kad je potonula postaje društveno vlasništvo. Nositelj prava korištenja stvari u društvenom vlasništvu koji ne izvadi potonulu stvar u roku od 10 godina od dana kad je potonula, gubi pravo korištenja. Pravo korištenja na takove potonule stvari stječe općina na čijem se teritoriju ta stvar nalazi. Kako je u toku spora utvrđeno da je predmetna maona potonula prije više od 10 godina, to tuženi nije pasivno legitimiran za snošenje troškova vadjanja odnosno stvari. U smislu odredaba čl. 6 cit. zakona potonulu stvar može vaditi iz mora svaka osoba koja po propisima imovinskog prava ima pravo raspolagati sa potonulom stvari. Ako je dakle tužitelj na osnovi važećih propisa dao izvaditi potonulu stvar i zato dobio potrebno odobrenje, tj. ako potonula stvar leži na plovnom putu i predstavlja neposrednu opasnost ili smetnju za plovidbu (čl. 13 cit. zakona) može tražiti naknadu za izvršene troškove vadjanja od ovlaštene osobe. Ako ne postoje uvjeti za traženje naknade od ovlaštene osobe tužitelj može postupiti u smislu odredaba čl. 22 i slijedećih citiranog zakona.

V.V.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Presuda br. III-Sl-2408/75-2
od 14. I 1976.

Vijeće: Ivo Bešker, Gavro Badovinac, mr Zvonimir Aržek

Špediter - Naknada troškova za izvršene radove - Špediter ima pravo na naknadu troškova za izvršene poslove - Ako su poslovi nužni za dopremu robe pretpostavlja se da ih je špediter izvršio dok komitent koji tvrdi suprotno tu

pretpostavku ne obori

Tužitelj je špediter, a tuženi je njegov komitent. Spor se vodi o tome da li špediter ima pravo na naknadu troškova vezanih sa carinskim postupkom, te s utovarom i istovarom robe.

Naime tuženi, špediterov komitent, tvrdi da te usluge špediter nije izvršio.

Prvostepeni sud je odbio špediterov tužbeni zahtjev, a drugostepeni je preinakom prvostepene presude tužbeni zahtjev prihvatio, pri čemu je zauzeo slijedeće stajalište:

Obzirom da je medju strankama nesporno da je roba na sajam došla iz inozemstva i vraćena u inozemstvo, očito je da je tužitelj kao otpremni i dopremni špediter morao izvršiti pogranične carinske formalnosti, pa stoga opravdano zaračunava tuženom snošenje troškova za pogranične carinske formalnosti u iznosu od 250.- din, troškove carinske popratnice, carinske sajamske prijave i odjave, kao i carinske garancije. Što se tiče izvršenih usluga kod dopreme i otpreme u smislu tarife na te usluge ima pravo špediter. Ako je roba bila dostavljena na izložbeno mjesto i sa toga mjesta otpremljena, očito je da je špediter izvršio određene usluge dopreme tj. istovara i utovara odnosno robe. Okolnost da su radnici tuženoga prisustvovali istovaru i utovaru odnosno robe ne upućuje samim tim da i špediter nije izvršio određene usluge. U toku spora tuženi ničim nije dokazao svoju tvrdnju da su samo njegovi radnici vršili utovar i istovar odnosno robe. Očito je pošto se radilo o izložbenim objektima koji su bili pakovani da su sanduci čija je bruto težina bila 1.624 kg morali biti tovareni pomoćnim sredstvima, pa je očito da je prilikom utovara i istovara odnosnih sanduka špediter vršio svoju uslugu. Obzirom na izloženo, kao i obzirom na odredbe tarife koje i kakve troškove i usluge kod određene vrste posla špediter ima obaviti i može zaračunati, ima se uzeti da je špediter odnosno usluge izvršio sve dok tuženi ne dokaže da zaračunati posao nije izvršen po špediteru već da je taj posao izvršio netko treći.

V.V.